

spus: „Acolo unde va lupta armata Franceză, va fi și cea Română“.

Cu prilejul acesta, Președintele Republicei I-a acordat decorația „*Medalia Militară*“, care nu se dă gradelor superioare, decât în mod excepțional, fiind în acest caz, cea mai mare distincțiune militară franceză.

Această medalie I-a fost aninată pe piept, în numele Președintelui Franței, de către Mareșalul Franchet D'Espérey, într'un cadru militar sărbătorec, care a impresionat adânc.

În acest drum, M. S. Regele României a fost un adevărat sol al întăririi situației țării noastre între celelalte țări, reînviind puternicele legături cu națiunile ce se străduiesc pentru menținerea păcii, prin respectul tratatelor și drepturilor pececluite cu mult sânge, în marele război.

Sol de pace și de siguranță pentru țară și pentru lumea întreagă, cuvântul respicat spus de Majestatea Sa, a impresionat și a avut un ecou larg peste tot, infiripându-se puternic frontul păcii, care impune prin armele noastre și ale

puternicilor noștri aliați, celor ce ar râvni să nesocotească drepturile și forța pe care o reprezintă azi România și aliații săi.

Înțelepciunea Majestății Sale, hotărîrea în acțiune și cuvântul spus răspicat, ne-a asigurat locul de cinste meritat în frontul națiunilor.

La revenire în țară, poporul I-a făcut o primire caldă pretutindeni, iar capitala L-a sărbătorit cu un entuziasm rar, pe Regele care și-a îndeplinit astfel o prețioasă solie față de țara Sa.

Ostași grăniceri!

Fiți mândri, avem în capul nostru pe cel mai înțelept și iubitor Rege al lumii. Majestatea Sa a purtat fala peste hotare, stârnind numai admirații peste tot.

Iubiți-L alături de înalta dumnezeire și rugați cerul să ni-L țină sănătos și fericit pentru binele și prosperitatea națiunii.

Să trăiască Majestatea Sa Regele Carol II-lea, făuritorul păcii, facla poporului și propăguito-
rul binelui țării Românești.

REDACTIA

VIRTUȚILE OSTAȘULUI:

Pentru ca să isbândim în viață, este nevoie să ne înarmăm sufletul cu virtuți, să alungăm preocupările josnice și să ne întărim pentru clipe de încercare ce pot să ne vină în sbuciumul vieții, care este o luptă continuă.

Neamul nostru românesc a fost în scurgerea vremurilor, cel mai încercat neam de pe pământ.

Nu are nici un popor o istorie mai bogată ca noi și din aceasta tragem învățămintele cari să ne oțelească inimile de luptători și păzitori ai moștenirii prețioase, în granițele căreia trăim folosind bogățiile pământului românesc, ce nu-ș află pereche în lume!

Ostașul Român trebuie să urmeze cu interes poruncile școalei cele mai de seamă ce avem: Armata, Școala Națiunii.

Instrucția soldatului, aflat sub drapel, nu poate fi alta decât formarea sufletului apărătorului și păzitorul granițelor și demnității națiunii.

Cele mai de seamă virtuți ale ostașului sunt: iubirea de patrie, devotamentul pentru șefi, credință în drapel, — care reprezintă cinstea și viito-

rul țării, însuflețire pentru jertfa ce ni s'ar cere în clipe de primejdie:

Nimic în lume nu-i mai sfânt
Și mai măreț pe acest pământ,
Decât ca militar să mor
Înfășurat în tricolor!

Virtuțile ostașului însă nu pot nimic, dacă el nu s'a deprins să fie un om al datorii îndeplinite oricând și oriunde, când i-se va ordona.

Această virtute se numește disciplina militară. Și numai acela care se supune fără murmur oricât de greu i se va părea execuțiunea unui ordin dat, poate fi adevărat ostaș.

Disciplina leagă pe soldați în camaraderie, care este frăția de arme, pusă în serviciul apărării unei națiuni.

Nu poate fi o mai mare virtute, decât această disciplina care ordonă supunere și avânt în executarea ordinelor.

Și nu din teamă de pedapsă și nici din interes de răsplată, ci din dragoste, din conștiință de român și ostaș.

Jertfa să fie astfel dată de un sentiment al îndeplinirii celei mai sfinte datorii, disciplina leagă pe ostași prin jurământ și ea este virtutea care gonește orice teamă de moarte, care înfruntă cu mult curaj primejdia.

Un ostaș nu se teme de nimic și e gata ori când a-și da viața sa pentru țară.

Ascultarea oarbă nu este deci decât un mijloc de pregătire pentru clipe mari, ce hotărăsc soarta unui popor.

Fără disciplină, fără spirit de sacrificiu, o armată nu poate nimic și e sortită înfrângerii.

De multe ori chiar, când nu am reușit în prima încercare să nu pierdem încrederea. Disciplina ne face încrezători și răbdători. Cununa virtuților ostașului disciplinat, este răbdarea și încrederea în forțele sale și iscusința Comandanților, pe care-i urmează și le execută întocmai ordinele.

A fi supus șefilor, nu este o înjosire, ci o înălțare care ne dă deprinderea de a fi ascultați și a executa voința lor, pusă în serviciul armatei, în serviciul neamului și al patriei noastre iubite, România. C. S.

INVATA, CA-TI PRINDE BINE!

CUNOȘTINȚE GRĂNICEREȘTI

CONVENȚIILE DE FRONTIERĂ CU STATELE VECINE. (Urmare)

c) Protecția și conservarea bornelor de frontieră.

Ce sunt borne de frontieră?

Bornele de frontieră sunt pietrele cu inscripția Statului Român și vecinii, care indică linia de despărțire între cele două State.

Cine a instalat și fixat locul bornelor de frontieră?

Locul bornelor de frontieră a fost fixat de o Comisiune Mixtă, formată din delegați români și delegați jugoslavi, cari au stabilit de comun acord locul fiecărei borne.

În sarcina cui cade îngrijirea bornelor?

Statul Român are datoria să protejeze, să întrețină și să repare bornele de frontieră ce-i aparțin, iar vecinii, bornele ce le aparțin lor.

În ceiace privește bornele comune, îngrijirea și întreținerea lor se face de ambele state în porțiunea de frontieră afectată conform convenției; în sectorul Stamora-Moravița dela borna B. 1, până la îmbucătura fluviului Nera cu Dunărea, se face de Jugoslavia, între B. și... se face de România.

Care sunt îndatoririle grănicerilor relativ la îngrijirea și întreținerea bornelor de frontieră?

Grănicerii păzesc ca bornele să nu fie luate, schimbate dela locul lor, sau distruse.

Să protejeze malurile cursurilor de apă care indică frontiera.

Să asigure vizibilitatea semnalelor de frontieră.

Să nu permită în zona de 50 m., dela linia de frontieră construirea a unor clădiri noi, cu excepție clădirile existente, precum și mori și alte instalațiuni existând pe cursurile de apă limitrofă, a căror condițiuni de construcție sunt prevăzute prin convenție specială.

Să nu se permită cultivarea terenului pe o zonă dealungul frontierei largă de 2 metri în teren descoperit, 4 metri în pădure și de 5 m. dealungul cursurilor de apă, care indică frontiera.

Ce măsuri iau grănicerii când constată schimbarea?

Când grănicerii constată deplasarea sau schimbarea dela locul ei a vre-unui semn de hotar, nu-l reinstalează la locul vechi, îl lasă în situația găsită, raportând șefului de pichet sau de ploton.